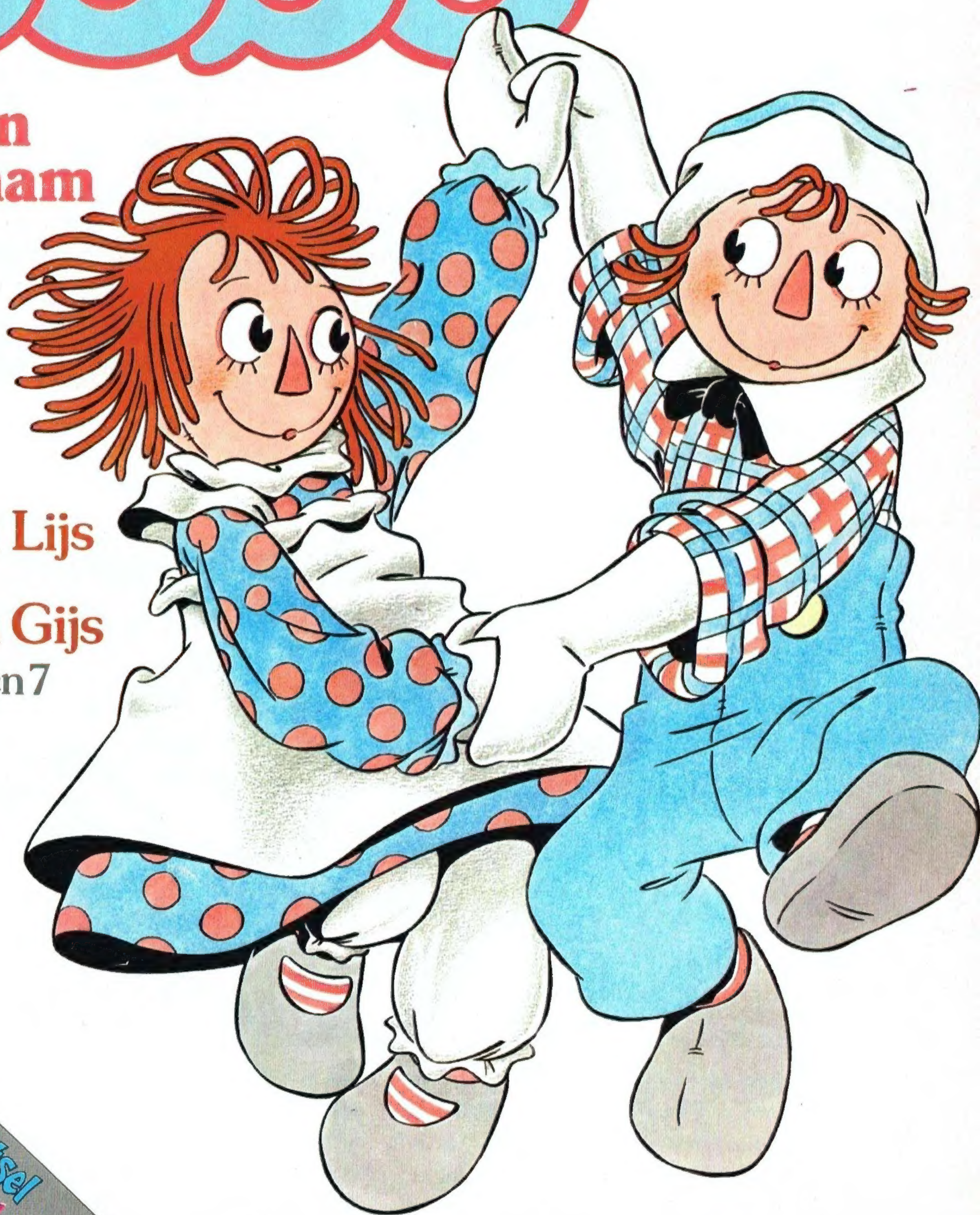
bobo

Nr. 43
losse nummers f 1,30
België 21 F.

leuk en leerzaam

Lappen Lijs en Lappen Gijs

op blz. 6 en 7

Kleutertje Knutsel
Spelletje met een nijlpaard

bobo

Tsjoek-Tsjoek is gaan fietsen. Maar als hij al een heel eind gereden heeft, begint het te regenen. „Gauw naar huis," denkt Tsjoek-Tsjoek. Maar dan ziet hij een man staan met pech. Een lekke band!

„Kan ik u helpen, meneer?" zegt Tsjoek-Tsjoek. „Wát een pech!" roept de man. „Ik heb haast en nu krijg ik een lekke band! Ik moet naar het station. Ik ben machinist op de trein!"

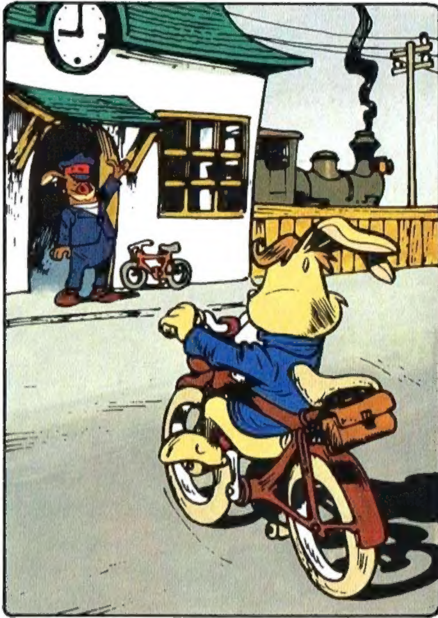

„Weet u wat?" zegt Tsjoek-Tsjoek. „Neemt u MIJN fiets maar. De trein moet op tijd vertrekken! Dan plak IK intussen snel uw band en ga op uw fiets naar huis." Natuurlijk is de man blij!

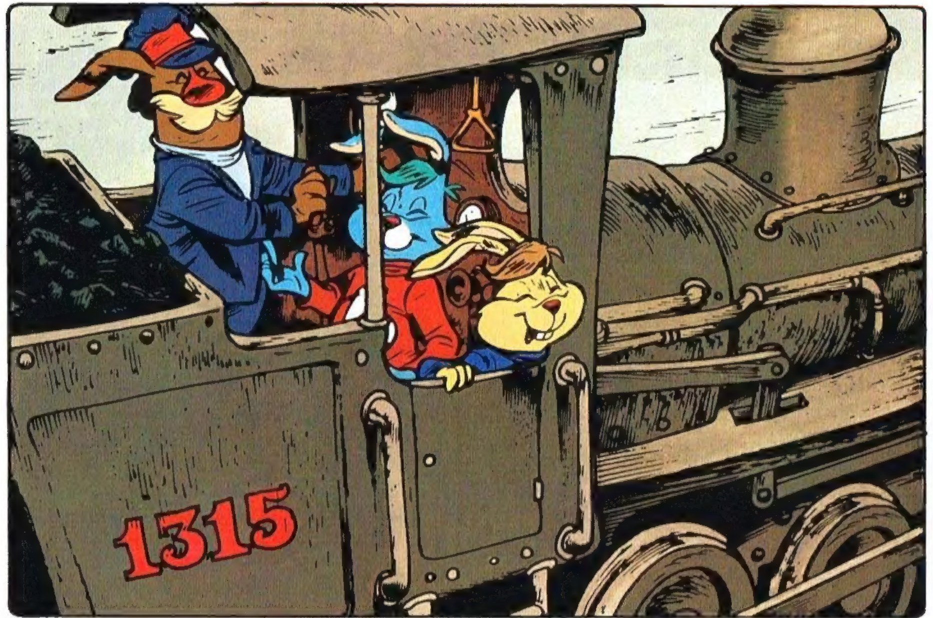

Het is nog een heel werk, hoor, die band plakken. Maar Tsjoek-Tsjoek krijgt het voor elkaar. „De trein kon tenminste op tijd vertrekken," denkt hij. Want Tsjoek-Tsjoek houdt van treinen!

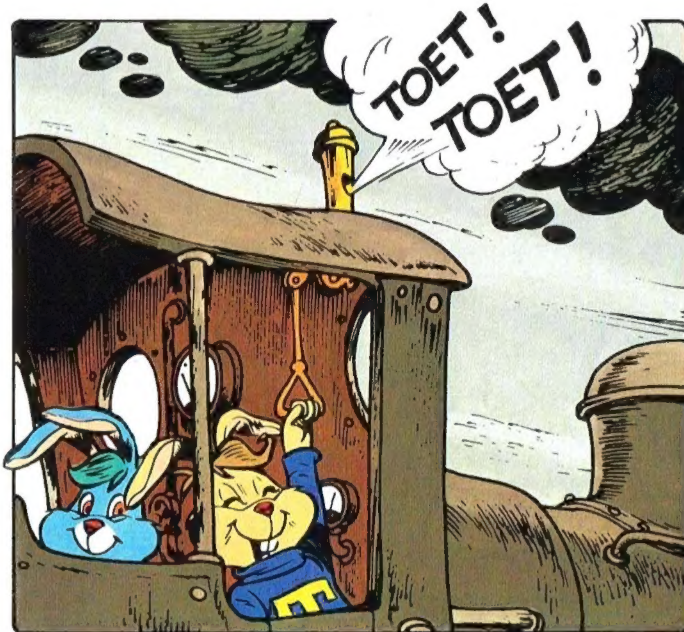
de lekke fietsband

„Uw fiets is weer klaar, hoor!" roept Tsjoek-Tsjoek. Hij heeft hem zélf naar het station gebracht en op de machinist gewacht.

Nog nooit is Tsjoek-Tsjoek zó blij geweest! Toen de machinist hoorde, hoeveel Tsjoek-Tsjoek van treinen houdt, zei hij: „Dan mag je een keer mee, op de lokomotief zelf. En neem maar een vriendje mee ook." En daar staan ze nu, Bobo en Tsjoek-Tsjoek, vóór op de trein. Náást de machinist!

Als ze bij een overweg komen, mag Tsjoek-Tsjoek zélf aan de stoomfluit trekken. Wát een lawaai is dat als de lokomotief fluit en je staat er zelf vlak onder! Hij doet het nóg eens!

De hele middag mogen ze meerijden. Maar aan alles komt een eind. Ook aan een ritje op een lokomotief! „Bedankt, meneer," zegt Tsjoek-Tsjoek. „Als ik groot word, wil ik ook machinist worden. Net als u!"

Jip en Janneke

Opa is er

verteld door Annie M. G. Schmidt

getekend door Fiep Westendorp

Ga je mee? vraagt Janneke. Mijn opa is er.

Jip wil wel mee. Want Jannekes opa kan zo fijn spelen.

Ik heb iets meegebracht, zegt opa. Voor jullie allebei.

Janneke krijgt een heel klein negerpopje. En Jip krijgt een heel klein bootje.

Leuk, zegt Jip. Nou gaan we het kleine poppetje laten varen. In het kleine bootje.

Opa vindt dat ook leuk. Hij gaat met Jip en Janneke naar de bijkeuken.

En daar nemen ze een teil. Een grote teil vol water.

En dan gaat het poppetje uit varen.

Jip en Janneke blazen in het water. Want er komt storm.

En het schip slaat om.

O, o, het arme negertje valt in het water. Maar Jip en Janneke redden hem.

Nog net op tijd.

En dan hebben ze er ineens genoeg van.

Nou gaan we paardje rijden, zegt Janneke. In de huiskamer.

Opa moet het paard zijn. Hij loopt op handen en knieën.

En Jip klimt er bovenop.

Ik ook, roept Janneke.

Vooruit maar, zegt opa. Kom er ook maar op.

Kijk, nou heeft het paard twee ruiters. Van hots, hots, hots.

Jannekes moeder roept: Nee, jongens, dat gaat zo niet. Straks breekt het arme paard. Twee ruiters is te veel. Ieder op zijn beurt. En niet te lang.

Opa blijft de hele middag spelen. En hij vertelt nog een mooi verhaal. En dan gaat opa weer weg.

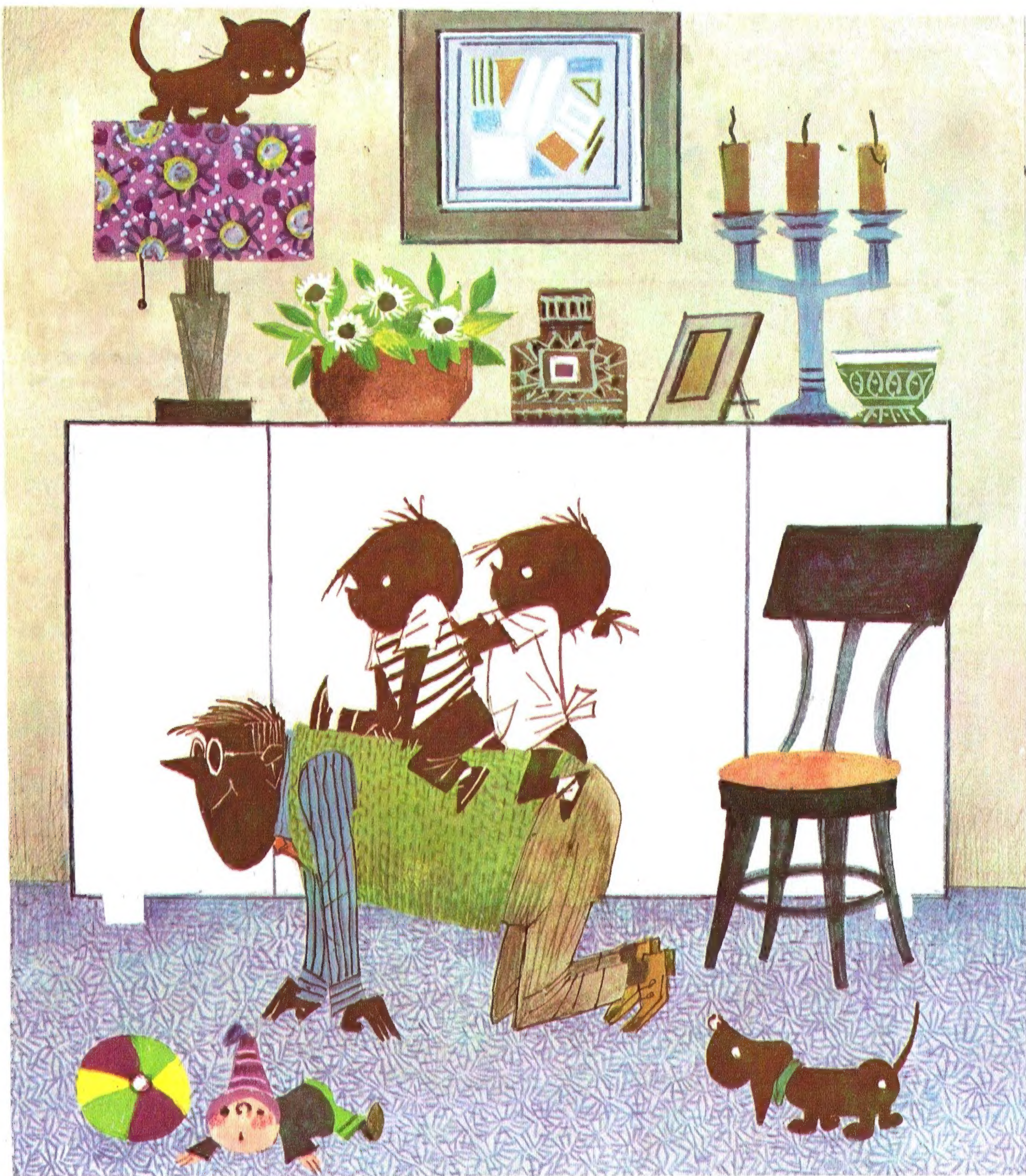
Fijn was het, he? vraagt Janneke.

Ja, zegt Jip, jouw opa is veel leuker dan mijn opa.

Maar je hebt toch ook een lieve opa, zegt Janneke.

Ja, zegt Jip: Hij is wel lief. Maar hij is nooit paard.

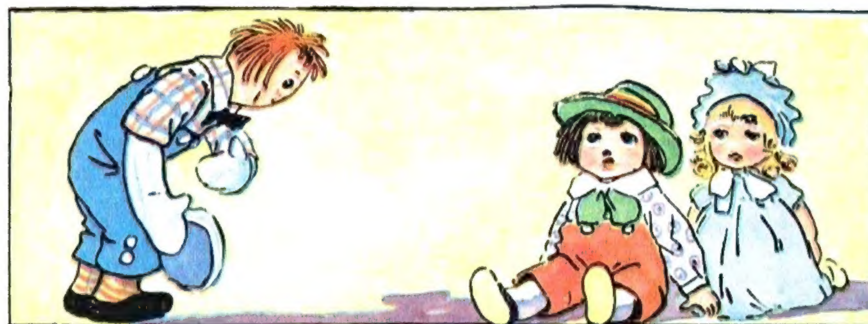
Tja, zegt moeder, niet iedereen heeft een opa die paard is.

Hoe Lappen Lijs bij Lappen Gijs kwam

Op een dag, vond Marcella op de zolder van het huis van haar grootmoeder, een oude lappenpop. Ze holde er mee naar haar grootmoeder die niet wist wat ze zag. „Ach," riep ze uit, „dat is mijn oude lieve Lappen Lijs.

Mijn lievelingspop van vroeger. Hoe kom je daar nu aan? Weet jij hoe oud Lappen Lijs wel is, Marcella? Even denken... Lijs is al bijna 60 jaar oud. Hoe vind je dat nou toch? Ik zal snel een nieuw knoopoogje op haar gezicht naaien en dan mag jij met Lijs spelen." Marcella mocht niet alleen met Lijs spelen, ze mocht Lijs ook mee naar huis nemen en zo verhuisde Lappen Lijs van de oude doos naar de speelkamer van Marcella. Ze kwam terecht tussen allerlei andere poppen want Marcella had een heleboel poppen.
Een Schotse pop die oom Doedel heette, een Hollandse pop die de naam Hennie droeg, een deftige Franse pop, een tinnen soldaat, piepkleine popjes en nog een heleboel andere. Overdag deden die poppen braaf wat Mevrouw Marcella (want zo werd Marcella in de speelkamer genoemd) wilde dat ze deden. Ze dronken een kopje thee met haar,

Geschreven en getekend door Johnny Gruelle
Opnieuw verteld door Simone Schell

lieten zich gewillig aan- en uitkleden, hun haren kammen, toeten wassen en ze lieten zich 's avonds zoet in bed stoppen. Maar als Mevrouw Marcella en de andere mensen van het huis sliepen... dan had je de poppen aan het dansen. Dan sprongen ze uit hun bedjes en beleefden allerlei nachtelijke avonturen. De poppen hadden een heerlijk leventje op de speelkamer van Mevrouw Marcella. Maar dat werd nog veel leuker toen Lappen Lijs erbij kwam en nog véél, véél leuker toen Lappen Gijs erbij kwam.
Lappen Gijs was net als Lappen Lijs een lappenpop. Even oud, even vriendelijk, even vrolijk en even gezellig als Lijs. Lappen Gijs was het kadootje van een dame die Lappen Lijs had gezien en die zich herinnerde dat in haar oude doos ook nog zo'n lappenpop zat.

Over Lappen Lijs en Lappen Gijs en al die andere poppen gaan de volgende verhaaltjes. Lees je volgende week mee?

Het boerenerf

duivenest
boom
tak
duiven
klimop
hooizolder
dak
schuur
hoefijzer
stokke
wagen-
wiel
deur
koe
ezel
hen
hooi
sjaal
trekpaard
staldeur
geit
muize
gaatje
hond
poes met kleintjes
haan

lucht
duiven
boerderij
iep
bomen
raam
heuvels
weiland
hooibergen
dolle stier
pad
muur
hek
filmpje
boe
filmkamera
gebroken hek
pet
zakken
stro
hooivork
stoepje
jeep
kippen
kat
veren
plas

Een jongetje uit de stad en een paardje op de boerderij

Jeroen woonde in een grote stad. Op een dag ging hij — samen met zijn vader en moeder — verhuizen naar een boerderij.
Jeroen voelde zich erg alleen. Hij was ook nog nooit eerder op een boerderij geweest. Het was allemaal zo vreemd en zo nieuw voor hem. En er was niemand om mee te spelen.
Maar toen hij de eerste morgen wakker werd, scheen de zon en de vogels zongen. Hij liep de deur uit en voelde zich heel blij in de heldere, frisse buitenlucht.
In de wei liep een veulentje te grazen. Zijn bruine velletje glansde in de zon. Het veulen zag het jongetje staan en keek hem met zijn diepbruine ogen aan. „Dat paardje en ik worden vast vriendjes," dacht Jeroen.
Hij leunde over het witte, houten hek en riep: „Hee, kom eens hier!" En omdat het veulentje nu eenmaal een paard was, dacht het dat het jongetje een plukje hooi voor hem had. Het galoppeerde naar het hek, stak zijn kop er overheen en wachtte op zijn hooi.

Maar Jeroen had helemaal geen hooi. Het paardje dacht dat het jongetje hem voor de gek had gehouden. Het boog zijn mooie paardekop en liep langzaam weg.
En toen het veulentje wegliep en hem helemaal in z'n eentje bij het hek liet staan, dacht Jeroen: „Hij vindt mij niet aardig."
Hij boog zijn jongenshoofd en ging weg. Nu voelde hij zich nog meer alleen.
De volgende dag was Jeroen al vroeg klaarwakker. Het rook heerlijk buiten en zijn moeder had een lekker bordje pap voor hem gekookt. Door de zon en de blauwe lucht zag de wereld er prachtig uit. Jeroen wist het zeker — vandaag zou het veulen

Tekeningen: Monica Maas

zijn vriendje worden.
„Ik zal hem nog eens roepen," dacht Jeroen.
Hij ging naar de wei en riep: „Hee, kom eens hier!"
Het veulentje dacht: „Hij zal mij vast niet weer voor de gek houden. Hij ziet er zo aardig uit." En het rende op zijn dunne pootjes in galop naar het hek.
Maar het jongetje had natuurlijk weer geen hooi.
Het veulen boog zijn paardekop, liep weg en zwaaide met zijn staart van teleurstelling.
„Als dat jongetje mij voor de gek houdt, kan ik zijn vriendje niet worden," dacht het.
Jeroen boog zijn jongenshoofd en de tranen sprongen hem in zijn ogen toen hij het veulentje weer weg zag lopen.
„Het veulentje vindt mij niet aardig," dacht hij.
En Jeroen wilde zo vreselijk graag goede vrienden met het paardje worden.

De volgende morgen aan het ontbijt vroeg hij zijn moeder:
„Hoe kun je er voor zorgen dat iemand je aardig gaat vinden, ook al kent hij je nog niet?"
„Tja," zei zijn moeder, „hoe zou je er nu voor kunnen zorgen dat iemand je aardig gaat vinden?"
Jeroen dacht diep na. „Hoe kan ik zorgen dat het paardje mij beter leert kennen?"
En toen vroeg hij zijn moeder: „Wat eten veulentjes eigenlijk, mamma?"
„Paarden eten wortels, haver en hooi," zei ze lachend. „Er ligt een heleboel hooi achter de schuur."
Jeroen slikte vlug zijn laatste hapje pap door en rende naar buiten. Hij vond het hooi achter de schuur. Met zijn armen vol liep hij zo vlug hij kon naar de wei.
„Paardje!" riep hij.

Toen het paardje hem hoorde, keek het op en dacht: „Misschien heeft hij vandaag echt wel hooi. Misschien worden we vandaag wel vriendjes."
En op zijn lange, dunne pootjes draafde het naar het hek.
En daar stond het jongetje met zijn armen vol hooi.
Het veulentje vond het heerlijk. Het kauwde op ieder plukje hooi dat Jeroen hem gaf. Het schudde met zijn kop en besnuffelde Jeroen met zijn fluweelzachte neus en likte met zijn ruwe, natte tong aan zijn handen.
Paarden kunnen niet praten. En het veulentje kon Jeroen natuurlijk ook niet vertellen hoe het kwam dat ze niet dadelijk vriendjes waren geworden. Jeroen sloeg zijn armen om de paardenek en wreef zijn gezicht tegen het korte, stugge paardehaar. Nu waren ze eindelijk vrienden.
Samen groeiden ze op en hadden veel plezier. En Jeroen weet nu dat je elkaar eerst moet leren kennen voordat je vrienden wordt.

Overgenomen uit: Het verhalenboek voor kleuters
Uitgave: Ploegsma Amsterdam

Tekening: The Tjong Khing

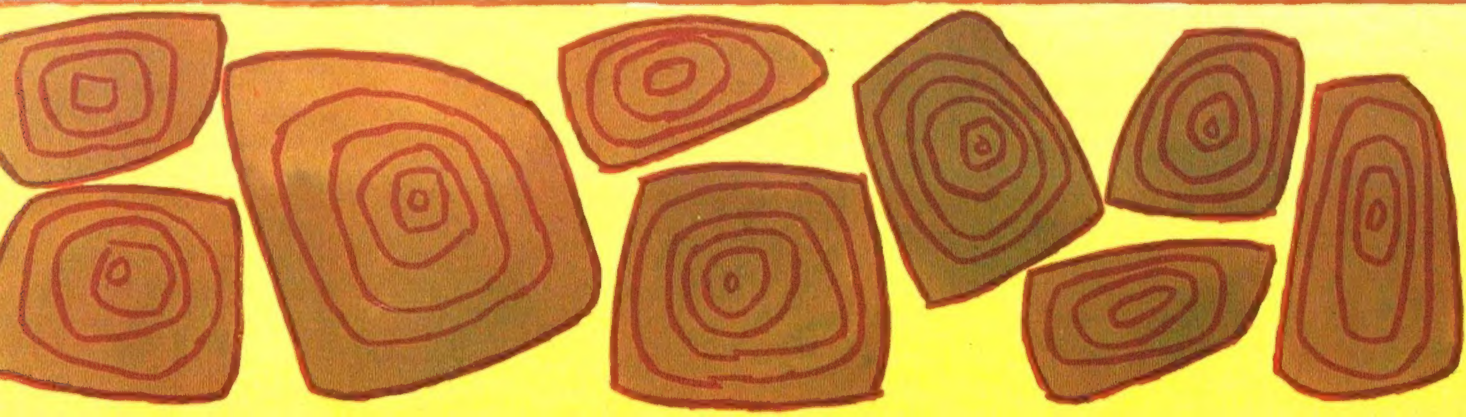
Het voor~of achteruitspel

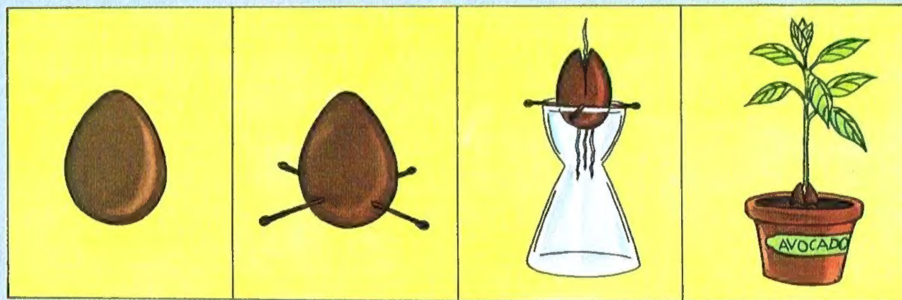
Ga je mee naar de ballonnenman? 't Is niet ver, hoor. Je hoeft alleen de weg maar af te lopen tot je bij de toren komt. Daar staat de ballonnenman al op je te wachten. Ga met een paar vriendjes op pad! Gooi om de beurt met de dobbelsteen, wie zes gooit mag beginnen. Kom je op een oranje vakje dan zoek je het plaatje op dat daar bij hoort. Daar ga je dan naar toe. Soms mag je vooruit en een andere keer moet je achteruit. Als je geluk hebt zoals bij het brood, dan mag je naar de bakker. Maar kom je op het vakje met de bushalte, dan moet je terug naar de bus. Zo wordt het nog een spannende reis!

Wie het eerste bij de ballonnenman is, heeft gewonnen.

Guus de schildpad heeft het koud

Hij heeft heel lang door de storm gelopen. „Brr, ik ben aan mijn winterslaapje toe," denkt Guus. „Wat is het koud!" Als hij merkt dat de wind stukjes van zijn schild heeft meegenomen huilt hij dikke schildpadtranen. Guus is te moe om te zoeken. Wil jij hem even helpen? Knip dan de stukjes schild uit en pas net zo lang tot ieder stukje op de goede plaats ligt. Plak ze dan op zijn rug vast, dan heeft Guus het niet meer koud!

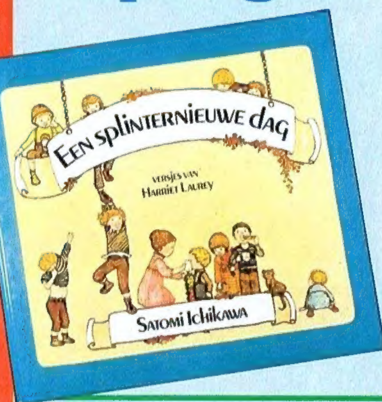

Van pit tot plant

Uit een avocadopit, die gewoonlijk in de vuilnisbak belandt, groeit een hele mooie plant. Maar daar is wel geduld voor nodig. In de pit steekt u vier lucifershoutjes, hiermee rust hij op een glas. Vul dit glas met water, zó dat de onderkant van de pit net nat wordt. Na ongeveer vijf weken verschijnen de eerste wortels. Dan kunt u de pit in een potje met aarde zetten.

Na verloop van tijd zal de avocadopit uitgroeien toe een prachtige plant.

Versjes van opstaan tot slapengaan

In het boek „Een splinternieuwe dag" gaan de tekeningen en versjes over dingen die kinderen in de loop van de dag zoal beleven. Naar school gaan, buiten spelen, vissen, bloemen plukken en naar bed gaan, zijn enkele onderwerpen uit dit boek. De illustraties zijn van Satomi Ichikawa en Harriet Laurey maakte er de versjes bij.

Een prachtig kijk- en voorleesboek voor kleuters. Prijs: f 16,50. Uitgeverij Gottmer.

Dierenpolonaise

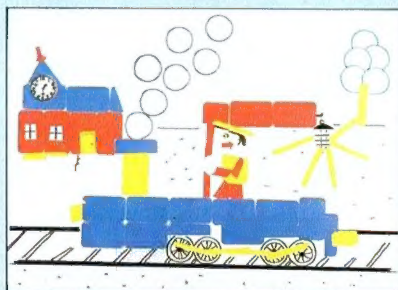

Deze dierenpuzzel van Jumbo is heel geschikt voor jonge kleuters. Steeds kan er weer een andere dierenpolonaise gelegd worden, want alle stukjes passen aan elkaar. De voorstellingen zijn vrolijk van kleur en de stukken zijn vrij groot en makkelijk hanteerbaar voor de hele jonge puzzelaar. In de speelgoedzaak kunt u deze puzzels in verschillende variaties kopen.
De prijs is f 8,05.

Spelen met plakkers

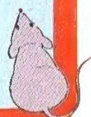
Voor dit plakwerkje hoeft uw kleuter de lijmpot niet tevoorschijn te halen. De achterkanten van deze gekleurde figuurtjes hebben een gegomde laag, waardoor ze vanzelf blijven plakken. Net als stickers. In de kantoorboekhandel zijn pakjes van ± zes velletjes te koop in verschillende kleuren. Als u voor een flink vel tekenpapier zorgt, kan uw kleuter aan de slag gaan. Een combinatie van de plakkers met viltstiften, kleurpotloden of verf, geeft een speciaal effekt.
Prijs per pakje: f 2,—

Volgende week in Kleutertje Knutsel

Kat en muisspel

Bij dit spel gaat het erom de kat met de muizen te vangen. Als extraatje vindt u nog een boter-kaas- en eierenspel in dit Kleutertje Knutsel.

bobo **Nr. 43 - 26 oktober 1979**
Een uitgave van Oberon B.V., postbus 6003, 2001 HA Haarlem, telefoon 023-339040.
Abonnementsprijs: ƒ 1,15 per week of ƒ 14,95 per kwartaal (13 weken). Losse nummers: ƒ 1,30. België: prijs per nummer 21 Fr.
Abonnementsopgaven: Schrijf naar Bobo, antwoordnummer 374, 2000 VE Haarlem of bel 023-31 94 20.
Betalingswijze: Abonnees krijgen een stortings-acceptgirokaart toegestuurd. Wie het blad via de bladenman ontvangt, kan de betaling ook contant met hem regelen.
Inlichtingen en klachten voor Postabonnees: U kunt zich van maandag t/m vrijdag van 09.00-16.30 uur wenden tot Medianet B.V., Postbus 299, 2000 AG Haarlem, telefoon 023-31 94 20.
Inlichtingen en klachten voor abonnees via de bladenman/wederverkoper: U kunt zich van maandag t/m vrijdag van 09.00-16.30 uur wenden tot Medianet B.V., postbus 6298, 2001 HG Haarlem, telefoon 023-31 94 20.
Adreswijzigingen: Drie weken tevoren opgeven aan de bladenman of bij Medianet B.V.
Verdeler voor België: N.V. Tijdschriften Uitgevers Mij., (Internationale Uitgevers Mij. N.V.) Jan Blockxstraat 7, 2000 Antwerpen, telefoon 031 - 38 23 80. Postrekening nr. 000.0083405.82. Prijs per nummer 21 Fr. Tevens verkrijgbaar bij uw weekbladverkoper en in de boek- en dagbladhandel.

TWAALF POPPEN AAN DE ZWIER

Twaalf poppen sluipen zachtjes
uit de grote poppenkast,
houden met een kloppend hartje
stijf elkanders handje vast.
Kijk, daar gaan ze met z'n allen:
Jantje en Katrijn voorop.
Jan z'n ogen staan nieuwsgierig
in zijn houten klazekop.
O, wat is het buiten heerlijk
in de warme zonneschijn!
„Wat een huizen! Wat een winkels!
Enig! Enig!" roept Katrijn.
En ze kopen bij de bakker
twaalf broodjes zonder krent
en ze krijgen van de slager
twaalf worstjes voor een cent.
O, dan maken ze een toeter
en een vlagje van papier
en dan gaan ze met z'n allen
fijn een dagje aan de zwier!

Tekst: Vera Witte
Tekening: Maria Roothaan